WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 35 29 AUG. 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

EEN paar weken geleden kreeg ik een brief van oma Duck. Ze schreef: „Beste Donald, hoe zou je het vinden als ik veertien dagen bij je kwam logeren? Ik heb in geen jaren vakantie gehad, en ik vind dat Gijs Gans best een tijdje alleen voor alles kan zorgen!"
Nou, je begrijpt dat ik het maar wat fijn vond, oma eens een tijdje bij me te hebben. Een paar dagen later haalde ik haar van de trein. Ze zag er wat zorgelijk uit.
„Nou, oma," zei ik, „u bent wel echt aan vakantie toe, hoor! U ziet er vermoeid uit. Maar ik zal wel zorgen dat u lekker uitgerust weer naar huis gaat."
„Dat is lief van je, Donald," zei oma, „maar dat is het niet. Zie je, ik maak me toch wel een beetje zorgen over Gijs Gans. Hij is zo vreselijk onhandig!"
„Ach, dat zal wel meevallen," probeerde ik haar gerust te stellen. „Hij redt zich vast wel!"
Maar toen we thuis kwamen, vertelden de neefjes dat Gijs opgebeld had. „Hij was erg oopgewonden," zeiden ze. „Hij kon de appeltaart niet vinden die u voor hem had gemaakt."
Oma zuchtte. „Zie je, Donald," zei ze. „Dat bedoel ik nou!" en ze belde Gijs op om te zeggen dat de taart op de gewone plaats in de ijskast stond. De eerste week van oma's bezoek heeft Gijs zesentachtig maal opgebeld. Na de zevenentachtigste keer zuchtte oma: „Ik geloof dat het maar het beste is dat ik mijn koffers pak en weer naar huis ga. Als ik thuis ben, doet Gijs niets en hoeft hij dus ook niets te vragen. En dat is wel zo rustig voor mij!"
Ik heb oma de volgende dag weer naar de trein gebracht. Ze zag er opgewekt en zelfs uitgerust uit. „Deze vakantie heeft me toch goed gedaan, Donald," zei ze stralend. „Ik weet nu zeker dat ik maar het beste thuis kan blijven als ik uit wil rusten!"

ONS ZIEKENLIJSTJE

Inge Smits en **Tonnie Flipsen** liggen beiden in een sanatorium. Zij sparen speldjes en babyfoto's. Hun adres is: San. De Klokkenberg, Julianapav. Kamer 38, Breda.
Irmgard Smits is 8 jaar en moet nog heel lang kuren. Sturen jullie haar eens een kaart? Haar adres is: San. Hornerheide, Lidwinapav. Kinderafd., Horn.
Roelie Kurterink is 8 jaar en moet nog een hele tijd rust houden. Wie stuurt hem eens een briefje? Zijn adres is: Varsseveldseweg 22, Terborg (Gld.).
Willeke van Loon is 7 jaar en ligt al jaren in het ziekenhuis. Ze spaart foto's van filmsterren. Haar adres is: Gooise Kinderziekenhuis, Naarden.
Jaap Vermeulen is 8 jaar en ligt al heel lang in bed. Schrijven jullie hem eens een briefje? Zijn adres is: Ruysbroeckstraat 336, Den Haag.
Marijke Naessens, Rotterdam, **Jan Troost**, Babyloniënbroek, **Jos de Bruijn**, Venlo, en **Bert van Veen**, Overdinkel, bedanken alle jongens en meisjes van wie ze een brief of kaart hebben gekregen, heel hartelijk.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 35

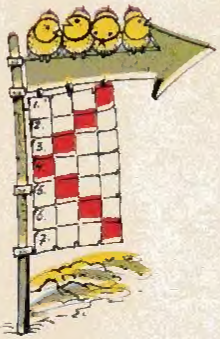

VAN links naar rechts invullen:
1. groot vertrek, 2 steile rots aan of in zee, 3. tegenovergestelde van breed, 4. kleine rivier, 5. strook land langs de zee, 6. bouwwerk met toren, 7. tegenovergestelde van laag.
Heb je de juiste woorden ingevuld, dan vormen de letters in de rode hokjes van boven naar beneden gelezen de naam van een van onze provincies. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 3 september aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet op de kaart duidelijk je naam, adres en woonplaats te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „oplossing nr. 35". Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Marie-José Nijnens, Bussum. Ik krijg wel vaker briefjes van kinderen die mij vertellen dat ze niet zoveel te schrijven hebben. Maar als je goed nadenkt beleef je toch heel veel dat de moeite van het vertellen waard is, vooral in de vakantie!
Cora Verhoeven, Scheveningen. De pups zullen nu wel een stuk gegroeid zijn, hè? Ik kan me niet herinneren dat je me vertelde wat voor ras Wanda is. Schrijf je me dat nog eens? Het moet wel een erg mooie bond zijn als ze zoveel prijzen in de wacht sleept!
Manon Roosegaarde, Arnhem. Wat jammer dat je niet meer voor jullie huis kunt rolschaatsen, juist nu je het onder de knie hebt! Maar misschien heb je intussen wel een andere straat in de buurt gevonden, waar je wel naar hartelust kunt rijden!
Ik vind het altijd erg fijn om brieven van jullie te krijgen, maar vergeet niet duidelijk je naam en adres op de achterkant van de envelop te zetten en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS **BRIEVENBUS**. Mijn adres is: postbus 792, Amsterdam.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 28 zijn:
1e prijs: horloge: I. de Groot, v. Woerdenstr. 1, **Vleuten.**
2e prijs: bouwdoos: P. Kersemaekers, Heemraadsingel 325 d, **Rotterdam.**
3e prijs: badmintonspel: W. Boschloo, **Gorssel;** Sj. en A. Vonk, **Kootstertille;** T. Bosma, **Lutjewinkel;** T. en W. Blokland, **Reermand;** B. en L. Walbeek, **Baambrugge;** A. Schoonen, **Bussum;** W. Assink, **Hengelo;** R. en R. Knegtering, **Harderwijk;** K. Hendriks, **Heer, L.;** F. en W. Hofman, **Dieren.**
Bal: C. Apol, **Den Haag;** W. v. Gaasbeek, **Enschede;** E. Overdulve, **Axel;** B. d. Leeuw, **Grouw;** I. Maliepaard, **Willemstad, N.Br.;** J. W. Polderman, **Kruiningen;** I. Keepe, **Amsterdam,O.;** R.-J. Speelman, **Dordrecht;** M. Barten, **Naardscharwoude;** A. Huft, **Scheemda;** A. Langerak, **Lekkerkerk;** W. Geurink, **Sinderen;** C. Speets, **Andijk;** Fr. v. Uffelen, **Loosduinen;** W. Bakker, **Dedemsvaart;** P. Westeneng, **Breda;** M. v. d. Werf, **Bazum;** H. Walsarie, **Akersloot;** Yv. Broens, **Arnhem;** Th. Maarsen, **Aalsmeer.**
De oplossing van prijsvraag nr. 33 luidt: BETER EEN HALF EI DAN EEN LEGE DOP.

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

WALT DISNEY
Oom Dagobert
Laat me er hier maar uit, Donald! Ik ga een nieuw pak kopen!
Gunst, Oom Dagobert, u hebt nu za langzamerhand een pak voor elke dag van de week!
Ritz HERENMODE
En wat dan nog? Dit pak is voor de weekeinden!
Ik wilde u er alleen maar aan herinneren!
Je kunt naait weten wie je in het weekeinde tegen het lijf laapt! Vaak handel ik juist op zaterdagen de zaken af waarmee ik het meest verdien!
Goed, aam!
ZOEF!
(Giechel!) Bovendien kan ik van het geld dat ik uitspaar door Donald als chauffeur te houden, best een nieuw pak betalen!
INGANG
Weldra . . .
Ah, dit staat werkelijk keurig! Ik neem het, Henry!

Hm! Dat heeft niet zo lang geduurd als ik verwachtte!
OPGERICHT 1893
Nou, don ga ik lekker een eindje wandelen tot Donald komt!
Hm! Dat klinkt olsof er een klant aan komt! En aan de kleren die hij draagt te zien, zou je zeggen dat hij geld heeft!
Handen omhoog! En geef me al het geld dat je bij je hebt!
Stik!
Poeh! Twee gulden! Wat een tijdverspilling!
Ik ben beroofd!
HELP! POLITIE! HOUD DE DIEF!
Nou zeg! Wat een geschreeuw om twee gulden!
Ik zal je leren, lelijke rover!

Allemensen, wat 'n schreeuwerd!
Halt, gemene boef! Kom terug!
MI-AUW!

Hou je kalm, opa! Ik kom er slechter of don jij!
Oei!
KRRATS!

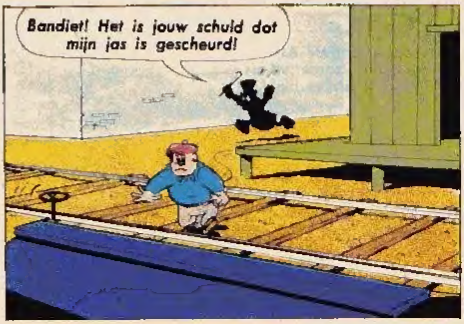
Bandiet! Het is jouw schuld dat mijn jas is gescheurd!

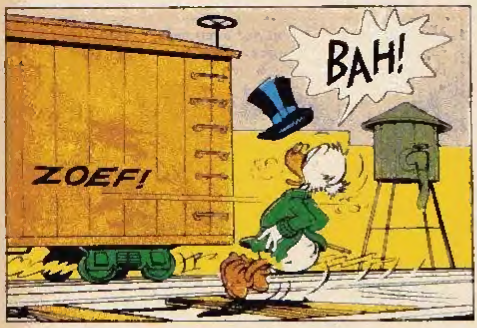
BAH!
ZOEF!

Akelige trein! Nu is die boef er vandoor!

En kijk nou eens naar mijn pak . . . helemaal bedorven!
Och! Och!

Dag, arme, geldloze, dakloze ziel! Och, och!
Hè?

Iemand heeft mij net twee guldens afhandig gemaakt!
Wat?
Blijf daar wachten, vriend! Ik zal die schurk leren om er met je spaarcentjes vandoor te gaan!
Mijn wat?
Spaarcentjes? Asjemenou! Hij zag er uit als een schatrijke bink!
Hier, vriend, niemand kan aan Simon de Zwerver ontkomen!
Wat denk je van een gratis bioscoopje?
Gratis?
Mijnheer, ik dank u wel dat u mij mijn twee gulden hebt terugbezorgd, maar ik vind toch dat u moet weten . . .
Hè?
KLONK!
KLING!
Ik weet het, ik weet het, en je bent gewoon te bescheiden om het toe te geven! Je hebt honger!

Kom mee, vriend! Je ziet eruit of je een goed maal best kunt gebruiken!
Maar . . maar . .
En zo . . .
Ah, Charlie, je bent een beste!
Het is op mijn rekening, Siman, zoals gewoonlijk!
En als je volgend weekeind hier in de buurt bent, kom dan gerust weer voor een gratis maaltijd, vriend!
Dank je, Siman! Dat zal ik doen!
Intussen . . .
Gunst, oom Donald had hier al twee uur geleden moeten zijn!
Vlug, Donald, laten we weggaan!
OEI!
Is dat uw nieuwe pak voor de weekeinden?
YES!
Nou! Ik weet niet met wie u zaken wilt gaan doen, maar . . .
Laten we maar zeggen dat ik een goudmijn hebt ontdekt, neef! Daarrijden!
CHARLIE'S EETHUIS

Oh, jongens! Knabbel en Babbel! Dat is leuk!
Laten we eens kijken wat ze nu weer beleefd hebben!
KNABBEL EN BABBEL IN HOOG EN DROOG
Dit is de fijnste boom waar we ooit in gewoond hebben!
Nou en af! We zitten hier goed! We gaan nooit meer verhuizen!
Hé! Wat is dat?
KLOP! KLOP! KLOP! KLOP!
Hmm! Het lijkt wel weer zo'n vervelende specht!
Dat is geen specht! Kijk daar eens!
?
KLOP! KLOP! KLOP!
Die man zet daar een bordje!
Wat staat erop?

Kom mee! We goan eens kijken!
WEER EEN WEG VOOR VEILIGER VERKEER
Nou, wat zeg je daarvan!
Hé! Kijk eens wat door allemaal aankomt!
?
Hier komt de bocht naar het naorden, Piet!
Don goat de weg dwors door die dikke boom!
ATLAS WEGEN-BOUW
WEER EEN WEG VOOR VEILIGER VERKEER
Goed? Dan beginnen we met die boom om te hakken!
Ik zal meteen een mannetje oon het werk zetten!
Hoor je dat, Bobbel? We warden uit ons huis gezet! Ze goon onze boom amhakken!
Wat moeten we doen?

We gaan vechten, dàt gaan we doen! Ze zullen ons huis niet omhokken!
O zo! Wij hebben net zo goed recht op een huis als zij!
SNIF! SNIF!
PLOK
Het gevecht gaat beginnen! Op naar de boom!
Val aan!
Die boom ligt in een wip op zijn rug!
ZIP!
ZOEF!
Daar gaat-ie!
Volg me! We vallen van achteren aan!
Best!
Hé! Wat is dat nou?
ZOEF!
ZOEF!
AOEW!
BOEOE!!
GRRRR!

HELP!
Terug, mannen!
Ja! Ja!
Wat is er met jou aan de hand?
Ik werd aangevallen, daar bij die boom!
Er zijn alleen maar twee diertjes bij die boom! Daar ben je toch zeker niet bang voor?
Natuurlijk niet, baas, maar ...
Vraag dan een ander om je te helpen die boom daar weg te krijgen! Je vertraagt de bouw van de weg!
Ja, meneer!
Kom mee, Babbel! Tijd voor de volgende aanval!
Okido!
Ik begrijp nog maar steeds niet wat er is gebeurd!
Hihi! Misschien heb je het je alleen maar verbeeld, Jan!
Oh! Nu gaan ze zagen!
Help me die bijl door de achterdeur naar binnen te krijgen!
Wat is het plan, generaal?

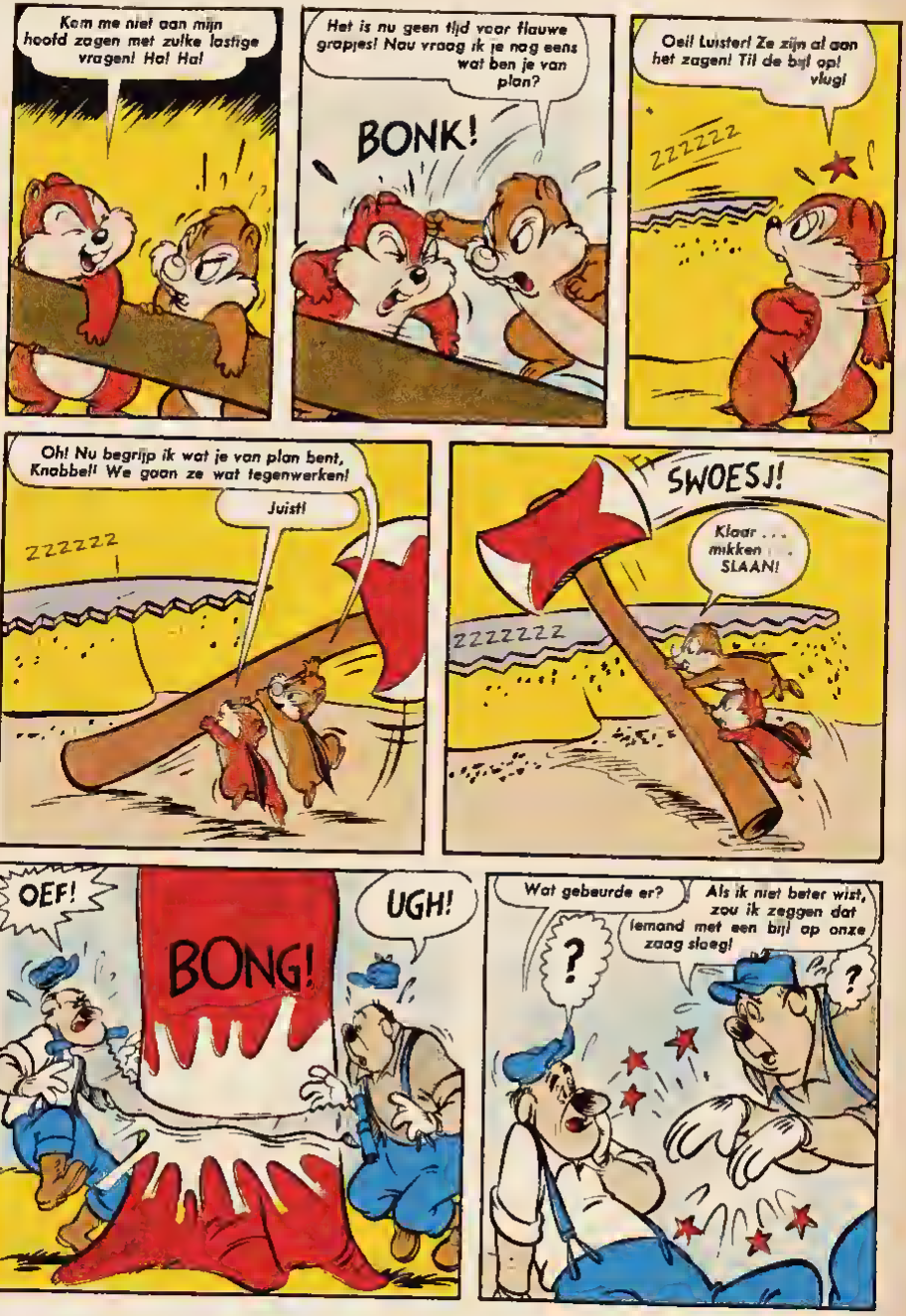
Kom me niet aan mijn hoofd zagen met zulke lastige vragen! Ha! Ha!
Het is nu geen tijd voor flauwe grapjes! Nou vraag ik je nog eens wat ben je van plan?
BONK!
Oei! Luister! Ze zijn al aan het zagen! Til de bijl op! vlug!
ZZZZZZ
Oh! Nu begrijp ik wat je van plan bent, Knabbel! We gaan ze wat tegenwerken!
Juist!
ZZZZZZ
SWOESJ!
Klaar . . . mikken . . . SLAAN!
ZZZZZZZ
OEF!
BONG!
UGH!
Wat gebeurde er?
Als ik niet beter wist, zou ik zeggen dat iemand met een bijl op onze zaag sloeg!
?
?

Wat is er aan de hand? Is die boom nu nog niet geveld?
Maar baas, ik geloof dat het er spookt! (Slik!)
En ik geloof dat hij gelijk heeft!
Kom Babbel, we hebben de vijand in de war gebracht!
Ik raak zelf ook in de war!

Een betoverde boom? Poeh! Gewoon belachelijk!
Maar maar-maar-

Nou is het genoeg! Als ik die boom van zijn plaats wil hebben, zal ik het zelf wel weer moeten doen!
DYNAMIET

Met dynamiet krijg je alles gedaan! Zoek dekking, mannen!

Nu gebruiken ze dynamiet! Wat moeten we doen?
We moeten dat spul door beneden kwijt zien te raken! Maak voort!

Rennen, Babbel! We brengen het dynamiet terug naar waar het vandaan kwam!
(Slik!) Het kan nou ieder moment ontploffen!
Baas! Kijk! Die twee eekhoorntjes kwamen uit de boom, grepen het dynamiet en (slik!) . . . nu brengen ze het hierheen!
Lieve help!
Weg wezen, mannen!
HELP!
KIJK UIT!
Vlug! Naar de heuvels!
SSSSS
ZOEF!
BOEM!
Oef! Dat was op het nippertje!
Nou begrijp ik wat er aan de hand is! Die eekhoorntjes zaten overal achter! Die boom zal hun huis wel zijn!

Maar wat nu? We kunnen om die beestjes toch niet de aanleg van de weg over laten gaan?
GRRAR!
Nee, maar ik kan het ook niet over mijn hart verkrijgen hun boom om te hakken! Die twee hebben er te hard voor gevochten!
Kom, mannen! Aan de slag! Er komt een kleine verandering in onze plannen!
?
Hoor je dat, Babbel? We winnen het! Ze hakken ons huis niet om. Jippie!
Ons boompje is gered!
En dus . . .
Zoals ik al eerder zei, dit is de beste boom waar we ooit in hebben gewoond!
Zo is het! En het is nu nog fijner dan ooit, want . . .
Kijk eens hoe dicht we bij de weg zitten!
Jo, ja! We kunnen zo op het dak van een bus springen en ons overal heen laten brengen! Ha! Ha!
JANSENS BUSONDERNEMING

PIPO en het ROOM IJSE RIJK

Pipo en zijn gezin reizen naar een noordpoolland om een aangespoelde ijsprins terug te brengen naar zijn onbekende rijk. Maar hun reisgezel wordt telkens afgepakt door de mannen Snuf en Snuitje, die met hun auto ook die kant uitgaan, omdat ze geloven in een grote beloning (parels!) die Prins Broesnof uitgeloofd heeft voor degene die hem veilig thuisbezorgt. De tocht is gevorderd tot de steenkoude ijsvlaktes boven de landtong Eutepeu.

illustraties:
JAN WESSELING

9. EEN IJZIG LAND

door
WIM MEULDIJK

FEL blaast de noordenwind over de ijsvlakte. Dunne stuifsneeuw daalt onafgebroken neer en dringt in de oren en tussen de ruige vachtharen van een dapper ezeltje. Zijn ogen houdt Nononono maar dicht. Pipo heeft hem wel een oude zonnebril opgezet voor de tegenwind, maar de sneeuw bedekt telkens de glazen. De ezel hoeft trouwens niet te kijken waar hij loopt, want hij wordt gestuurd door iemand die goed de weg weet: Prins Broesnof! Want terwijl Pipo daar voorop die woonwagen het steeds moeilijker kreeg door de bijtende kou, begon Prins Broesnof zich juist steeds lekkerder te voelen! Die man begon in zijn eigen omgeving te komen, hij is opgegroeid met zo'n vrieskou en dan wèn je daaraan! Pipo heeft het lang volgehouden als koetsier in de ijzige kou, maar toen hij een keer de wagen inkwam met ijspegels aan zijn bolhoedje en het puntje van zijn neus splerwit vond, Mammaloe het genoeg. „Je blijft nu bij het potkacheltje, Pipo," zei ze. „Een clown is geen ijsklomp en een avontuur is leuk, maar je ge-

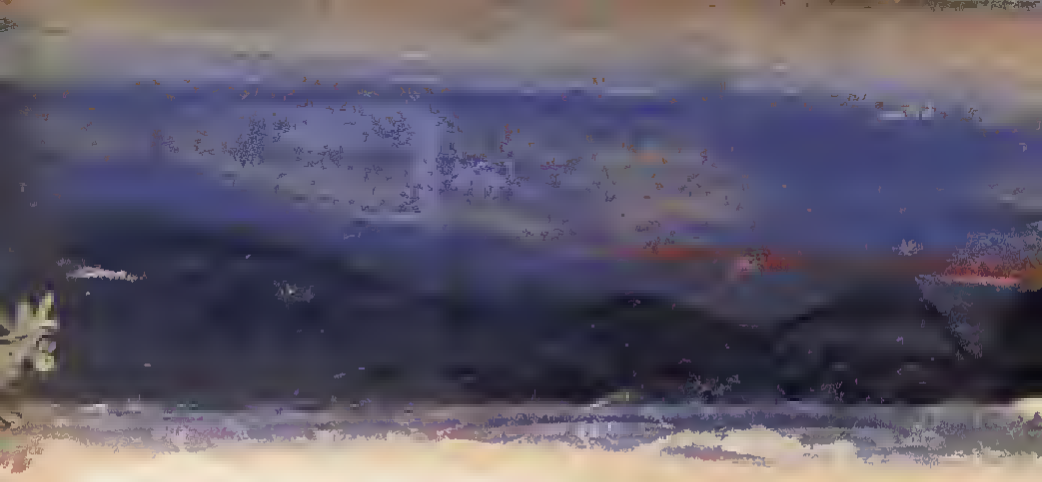

zondheid gaat voor!' ‚Mammaloe," riep Pipo, „we zijn nog steeds niet op ons reisdoel, dat Room-ijse Rijk is nog niet in zicht! Iemand moet toch de teugels houden om de weg te wijzen?" Mammaloe wilde antwoord geven, maar dat was niet meer nodig. Prins Broesnof, die rillend van de warmte in 'n hoekje van de woonwagen-huiskamer een glaasje ijswater zat te drinken, sprong overeind en riep: „Broetsj! Hier mij het niet uithouden; einde van het zucht-puffen, mij moeten toch naar de buiten en lekkere frisse lucht, hele gezond! Ik sturen wel ezeltrekkar!' Pipo wilde protesteren, maar de prins was al weg en ging op 't balkon zitten sturen. „Nounou!" zei Mammaloe, „dat is nu de eerste keer dat zijn koninklijke bibberheid ook zijn handen eens uitsteekt, de hele weg heeft die man nog niets nuttigs gedaan voor ons huishouden! Hiar is een gloeiendhete kop koffie, Pipo, ga maar lekker zitten ontdoolen!"
Zo werd de ijs-prins dus stuurman en dat is maar goed ook, want voor iemand die deze streek niet kent, ziet al het ijs er precies eender uit! Bovendien valt de sneeuw nu in zulke dichte vlokken, dat je geen tien meter vonruit kunt kijken. Maar Prins Broesnof laat zich vol snaeuwen, snuift eens diep en aarzelt geen ogenblik de wagen blijft pal noordwaarts rijden!
De auto van Snuf en Snuitje blijft nu niet langer een eind achter, ze hebben de koplampen ontstoken en hobbelen vlak achter de woonwagen over het ijs, de enige manier om hier niet hopeloos te verdwalen!
Uren verstrijken. Meter voor meter moet veroverd worden op de gierende kou, de alaghagels, de striemende ijswind. Voorop de wagen zit nog steeds Prins Broesnof, hij vindt het waarschijnlijk heerlijk vakantieweer, want ze hebben hem een hele tijd onverstaanbaar horen zingen. Maar de sneeuw heeft nu blijkbaar zijn mond verstopt want ze horen hem niet meer. Nog een uur later probeert Pipo naar buiten te kijken. Dat lukt niet. Er zit een dikke laag ijsbloemen op 't raam. Pipn ademt net zolang tot hij een klein kijkgaatje heeft gemaakt. Daar kijkt hij door, maar er is geen uitzicht, alleen duizenden jagende sneeuwvlnkken. De wind gierl donr het dunne schonrsteenpijpje van de woonwagen, het polkacheltje staat nodgloeiend en nng is het knud in de hoeken ven hun huisje. Ze hnuden hun dassen om. „Pipo," zegt Mammaloe „Ik vind deze omgeving niet om van te genieten! Het is echt onbegnnnen werk om nog verder te gaan. Laten we terugkeren naar het zuiden waar nu de zomer begint en de vogeltjes fluiten en een mens zonder jas kan ademhalen!" „Kalm aan, Mammaloe!" zegt Pipo, „we moeten nu vlak bij dat reisdoel zijn! Als deze streek nnbewoonbaar was, zou die prins er toch niet wonen met zijn Roomijzig volkje? Ik geloof dat de ijsweg ook al wat beter wordt we hobbelen tenminste niet meer!" Petra kijkt even door een deurkier naar buiten. „Pappa Pipo" zegt ze, „weet je hoe het knmt dat we niet meer schokken? Omdat we niet meer rijden! We staan stil!"
Pipo hlkt van verbazing, knoopt nog een das om en glipt naar buiten. „Hela, meneer de ijsbibberprins!" roept hij, „waarom heb je de wagen gestopt? Is er iets met de wielen of " Pipo zwijgt, hij merkt dat hij tegen de wind staat te praten. De stuurplaats op het voorbalkon is leeg! „Sapperdeflap!" stamelt Pipo, „de prins is gepiept! Gesmeerd, vertrokken gevlucht! Natuurlijk weer overgestapt in de auto van Snuf en Snuitje! Hij is wel erg ontrouw! Maar m n ezeltje? Waarom sta je stil, Nononono!' Pipo krijgt een vreselijk vermoeden. Hij laat zich met moeite op de grond glijden en wankelt naar zijn trekdier! Het is bijna om te huilen zoals dat ezeltje eruit ziet. Helemaal wit en stijf van de sneeuw en uzel staat het daar net een heel groot suikerbeest, er zit geen beweging meer in! „Help!" roept Pipo „Mammaloe! Petra! Alarm! Beest in nood!"
Vijf minuten later hebben ze met inspanning van al hun krachten 't stijve ezeltje losgehaakt, opgetild, doorgeduwd en opgehesen: de woonwagen in. „Arm zielig langnortje!" jammert Petra. „Hoe knnden we je zo laten tobben!" Bij de hitte van het kacheltje kan de ezel snel ontdooien. Het eerst beginnen zijn oren weer te bewegen, dan snuift zijn ezelneus en daarna komt er een zacht en trillend „Ii-aaaa!" uit zijn bek! Ze wrijven net zo lang met warme wollen doeken tot zijn hele vel weer gloelt. Het laatst komt zijn staartje in beweging, maar tegen die tijd is de voorkant van Nononono al weer helemaal gelukkig en blij want ezels vergeten snel, dat is soms een voordeel!
Van een oude deken maakt Mammaloe vlug nog een jas voor hem en dan wordt hij weer fris en uitgerust voor de wagen gespannen. Van een paar planken maakt Pipo nog 'n soort skI's onder de wielen, zodat hun wagen op een slee lijkt en gemakkelijker voortgetrokken kan worden! De sneeuwvlagen worden nu iets minder, Pipo grijpt de leidsels, roept „Hup, Nononono" en daar gaan ze weer, nu zonder ijsprins, maar met nieuwe moed! De omgeving bestaat uit puntige ijsbergen, de lucht is donkerpaars en in de verte hoor je soms het geluid van brekend ijs, een onhellspellend lawaai. Door op zijn zakkompas te kijken kan Pipo toch in noordelijke richting blijven rijden.
Plotseling valt zijn mond open van verbazing! Hij geeft 'n gil. „Mammaloe, Petra!" roept hij „kom eens kijken!" Als ze buiten zijn wijst Pipo recht vooruit. „Een natuurwonder!" zegt hij. „Een bijzondar verschijnsel, dat vast niet in je aardrijkskundeboek staat, Petra! Daar in de verte, achter die ijsbergen, zie je wel!' ‚Pipo!" roept Mammaloe, „wat betekent al die ronk daar? En ik zie een fonteln ook! Wat is dat?"
‚Geachte dames!' zegt Pipo, „ik vergis me vast niet als ik zeg dat moet het Room-ijse rijk zijn! Het doel van onze ijs-reis!

Volgende week:
PARELS EN PRAATIES!

WALT DISNEY

de kleine Boze Wolf

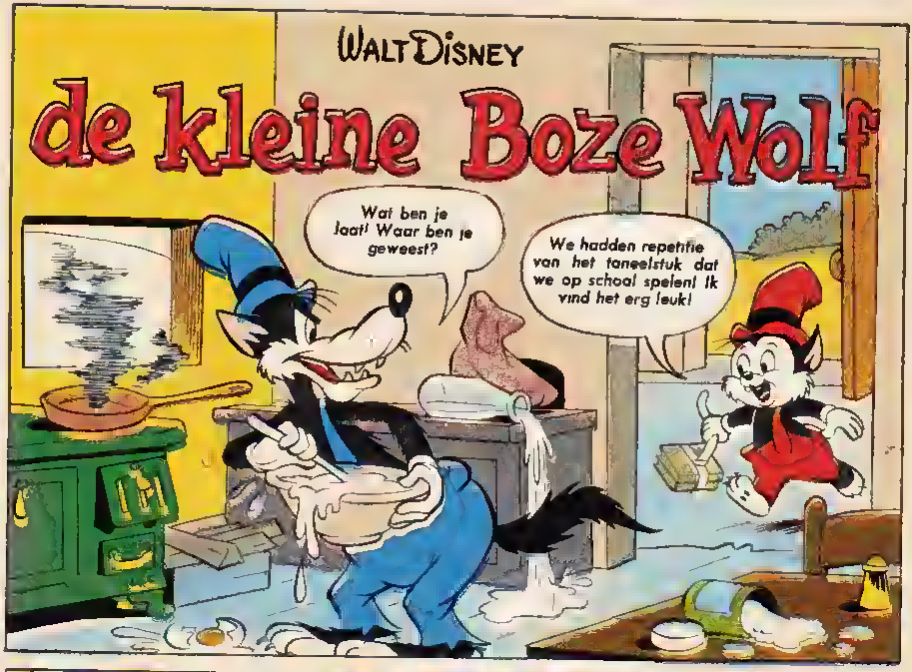

Een grote boze wolf!
Een grote boze wolf?
Dat is goed nieuws! Nu merk je misschien nog eens wat een heerlijk gevoel het is om slecht te zijn!
Hoe heet het stuk?
We doen een bekend sprookje.
Bah! Ik dacht dat het een „Wild West"-stuk zou zijn, zoiets als „Kreet in de wildernis" of „Wolven huilen in de vlakte".
Het is het sprookje van Roodkapje, maar dan een beetje anders. Wacht, ik zal het uitleggen . . .
Dat is het portret van oud-oom Kleinkop. Hij heeft niet lang geleefd — ze hebben hem een kopje kleiner gemaakt!
In plaats van Roodkapje, worden de biggetjes Rode Kaploorsjes!
Héél interessant! Dit is een stuk waar ik meer van wil weten!
Ik moet nu mijn rol gaan instuderen, vader! De generale repetitie is morgen en ik mag geen fouten maken!
En ik ook niet!

Wij zijn de Rode Kaploorsjes, en woor gaan we heen, met z'n twee, met z'n twee? Wij zijn de Rode Koplaorsjes en waar gaan we heen?
BOOM
STRUIK
BOOM
BOOM
STRUIK

We goon noor grootmoeder koekjes brengen, in het bos, in het bos, we gaan naar grootmoeder koekjes brengen, trolalo!

Dat is heel aardig! Maar varkenskluifjes in mijn soep is nog oordiger! Ik ben benieuwd wat er in het tweede bedrijf goat gebeuren.

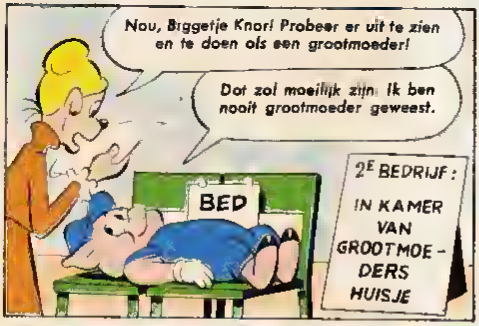
Nou, Biggetje Knor! Probeer er uit te zien en te doen als een grootmoeder!
Dat zal moeilijk zijn. Ik ben nooit grootmoeder geweest.
BED
2E BEDRIJF: IN KAMER VAN GROOTMOEDERS HUISJE

Lieve help, ik geloof dat hij er nooit als een BOZE wolf uit kon zien, hoe hij zijn best ook doet!
Ik kom je OPETEN!
BED

Hé! Dat hoort bij mijn rol!

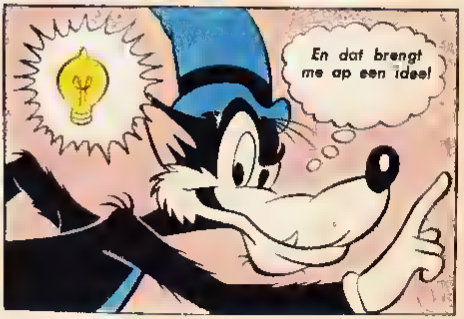
En dat brengt me op een idee!

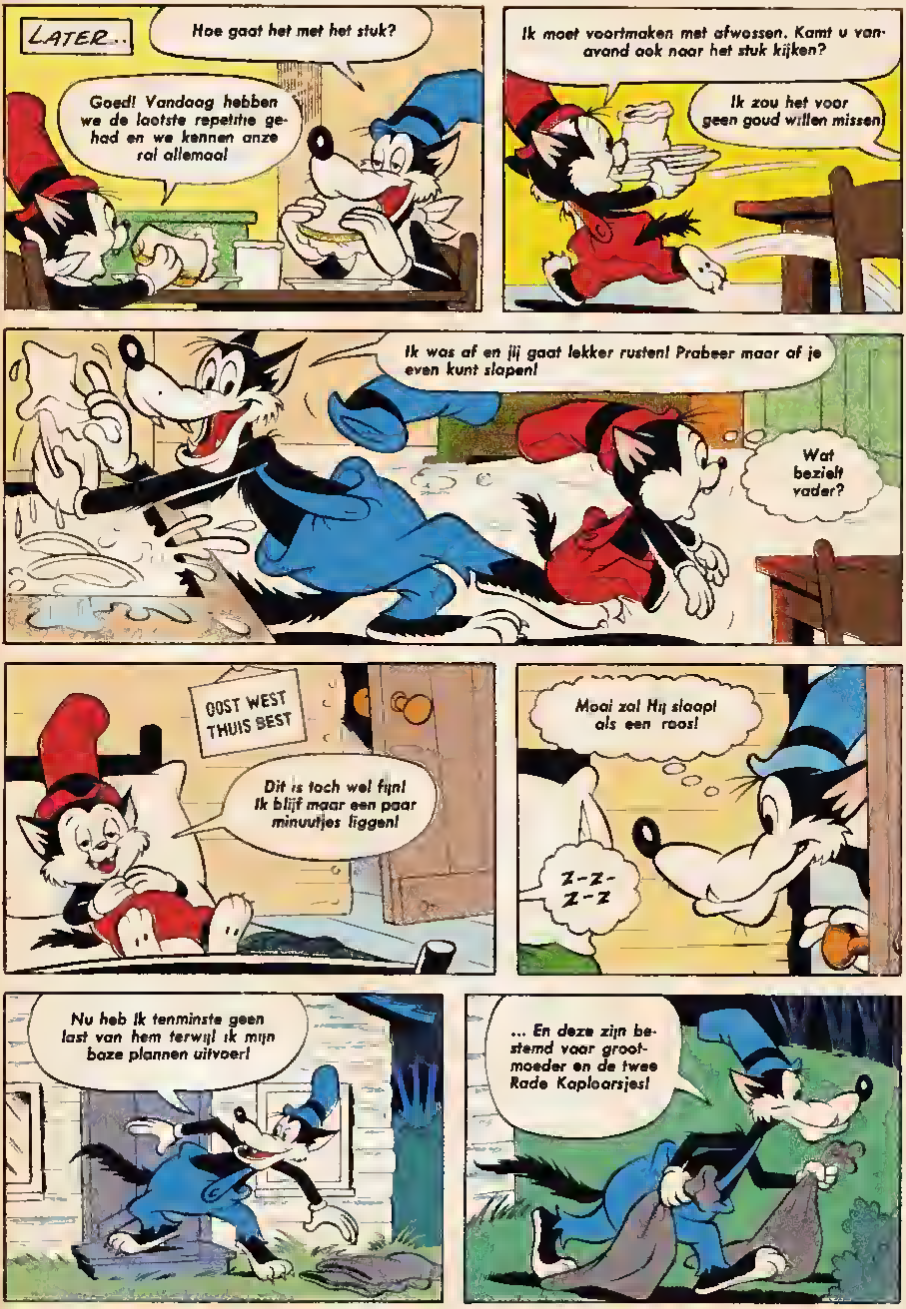
LATER...
Hoe gaat het met het stuk?
Goed! Vandaag hebben we de laatste repetitie gehad en we kennen onze rol allemaal
Ik moet voortmaken met afwassen. Komt u vanavond ook naar het stuk kijken?
Ik zou het voor geen goud willen missen!
Ik was af en jij gaat lekker rusten! Probeer maar af je even kunt slapen!
Wat bezielt vader?
OOST WEST THUIS BEST
Dit is toch wel fijn! Ik blijf maar een paar minuutjes liggen!
Mooi zal Hij slaapt als een roos!
Z-Z-Z-Z
Nu heb ik tenminste geen last van hem terwijl ik mijn baze plannen uitvoer!
... En deze zijn bestemd voor grootmoeder en de twee Rode Kaploarsjes!

SCHOOL
Waar is Wolfje? Het stuk moet beginnen! Het publiek zit te wachten!
Wolfje is — eh — verhinderd! Hij kan niet komen!
Maar we hebben hem nodig!... Wat nu?
Eh, gelukkig ken ik toevallig zijn rol uit mijn hoofd, dus misschien zou ik hem kunnen vervangen?
Nou, u bent groot genoeg voor die rol!
En mijn honger is ook groot genoeg!
Intussen.
Ik ben in sloop gevallen! Het is verdacht stil in huis! Vader is vast iets slechts aan het uitbroeden!
Puf, puf, het stuk... Ze zijn zonder mij begonnen!
Door heb je vader... en hij speelt mijn rol! Hij heeft Knor te pakken! Ik zal me verstoppen en afwachten wat hij verder gaat doen!

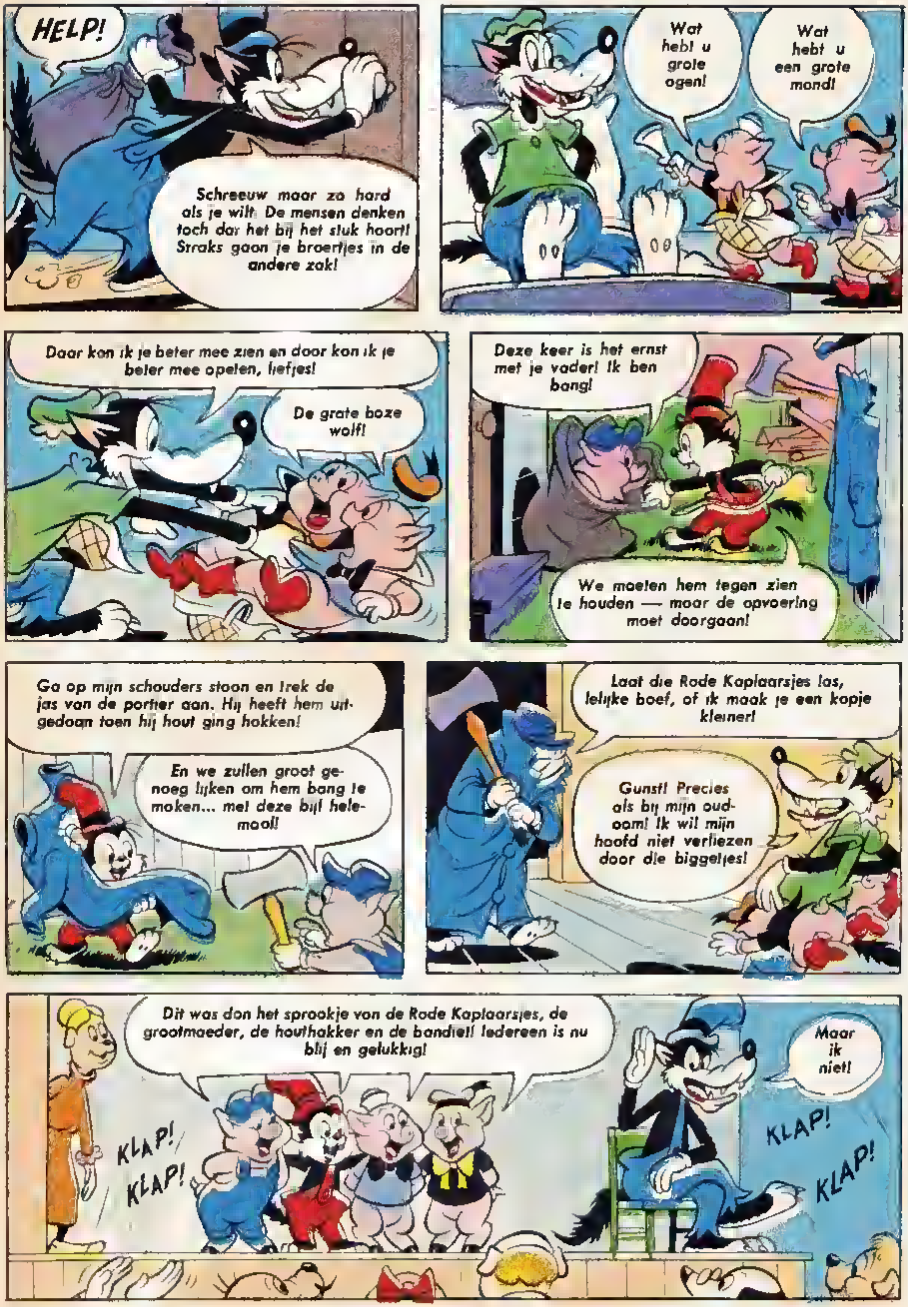
HELP!
Schreeuw maar zo hard als je wilt. De mensen denken toch dat het bij het stuk hoort! Straks gaan je broertjes in de andere zak!
Wat hebt u grote ogen!
Wat hebt u een grote mond!
Daar kon ik je beter mee zien en door kon ik je beter mee opeten, liefjes!
De grote boze wolf!
Deze keer is het ernst met je vader! Ik ben bang!
We moeten hem tegen zien te houden — maar de opvoering moet doorgaan!
Ga op mijn schouders staan en trek de jas van de portier aan. Hij heeft hem uitgedaan toen hij hout ging hakken!
En we zullen groot genoeg lijken om hem bang te maken... met deze bijl helemaal!
Laat die Rode Kaplaarsjes los, lelijke boef, of ik maak je een kopje kleiner!
Gunst! Precies als bij mijn oudoom! Ik wil mijn hoofd niet verliezen door die biggetjes!
Dit was dan het sprookje van de Rode Kaplaarsjes, de grootmoeder, de houthakker en de bandiet! Iedereen is nu blij en gelukkig!
KLAP! KLAP!
Maar ik niet!
KLAP!
KLAP!

de NAAMLOZE VALLEI

GESCHREVEN DOOR TIM MARAN

Martje van de McKee's zit onder de roodhuiden, half als gevangene half als gast Tim kan de huitogen van Ma niet langer aanzien en piept er stilletje tussenuit om te onderzoeken hoe het met Martje zit Maar intussen hebben de Cherokees vanwege de vijandige houding van de blanken de strijdbijl opgegraven zodat hij midden in de moeilijkheden verzeilt Alleen een vlucht naar de totempaal der berg-Cherokees kan hem op het nippertje het leven redden Tja, en nu zitten ze dus allebei, Martje en Tim, in

HET DORP AAN HET PEE-KOO'HEANI-MEER

JE zou geen cent voor Tim geven, zoals-ie daar half lag half hing, met zijn armen om de totempaal gekneld De korte maar wanhopige ren dwars over het open dorpsplein met de laaiende wachtvuren en de roodbuiden en honden had alles van hem gevergd Op het allerlaatste nippertje, toen hij al tegen de totempaal opsmakte, hadden de Cherokees hun boog laten zakken en de wolfachtige honden teruggeroepen toen die op het punt stonden de jongen te verscheuren Nu braken alle zenuwspanningen en angsten bem op, hij beefde over 't hele lichaam en snakte naar lucht De Indianen stonden om hem heen, woedend, gebelgd, beschaamd omdat hij bun te slim en te vlug af was geweest Uit alle hutten verschenen donkere gestalten en in een oogwenk was Tim bet middelpunt van een grote menigte stomverbaasde roodhuiden, mannen, vrouwen en kinderen Hij huiverde de mannen droegen de oorlogsbeschilderingen op bet gelaat, wat hun een griezelig voorkomen gaf, en de blikken die zij bem toewierpen, voorspelden weinig goeds Maar opeens hoorde hij een schelle parkletstem, die hem beel bekend In de oren klonk

„Howgb bleekgezicbt, wat jij doen daar?"

„Martje!" riep Tim uit Hij kon wel huilen van opluchting Zij kwam brutaalweg naar voren dringen door de drom woeste krijgers en plantte zich voor hem op gespreide benen „Heb je Bubbel meegenomen?" vroeg zij, en in één adem door „Ik heb 'n echte boog en pijlen Waar is tante? Ik kon m'n arendsveren zo gauw niet vinden Wat kijk je gek? Ze noemen me Maïshaar En ik heb al wel tien keer gevochten En "

„Martje," zei Tim smekend, „waar is Zwarte Havik? Ik moet hem dringend spreken Haal hem gauw "

Een jonge, fiere krijger trad naar voren Da vuurschijnselen wierpen angstwekkende, rode glanzen over zijn woest uiterlijk, maar hij hief zijn hand geruststellend op „Hier is Zwarte Havik, jonge broeder Jij hoeft niets te zeggen Zwarte Havik begrijpt " Hij wendde zich tot zijn volk, de armen gekruist voor de borst en stak een lange redevoering af Zijn stem was hard en beslist Ongetwijfeld legde hij de zijnen uit dat dit jonge bleekgezicht tot de familie van de Vallei behoorde, waar hij destijds was verpleegd en verzorgd toen hij een jachtongeluk had opgelopen, en dat het jong daarom, evenals Kleine Maïshaar, recht had op bescherming en gastvrijheid der Cherokees Een snauw van onwil ging op onder de krijgers, vooral van de wachtposten die zich daarnet zo bij de neus hadden laten nemen Toen kwam er een eerbiedwekkende figuur naar voren, de hand gebiedend opgebeven Het was Flitsend Mes, de oude, wijze sacham der berg-Cherokees „Dat mijn broeders luisteren!" sprak hij, en meteen was iedereen stil „Het is nu het uur der geesten van de nacht Het kleine bleekgezicht blijve thans onder de totem, niemand krenke hem een haar, lntegendeel, hij zal voorzien worden van voedsel en drinken Als de zon is opgegaan, zal er beraad worden over zijn lot Ik beb gezegd howgh!" Een kwartier later zat Tim uitgehongerd aan 'n koude geitebout te knagen Het dorpsplein lag weer verlaten, op de wachtposten en bonden na Hij zat hier vaillg had volop te eten en Martje zat bij hem Als een echte Indiaanse, in kleermakerszit en het gezicbt vol belachelijke strepen en kunstzinnige krullen Haar gele vlechtsprieten staken verwaand in de lucht

„Wat krab jij je toch?" zei Tim met volle mond „Ik word er misselijk van " — „Alle Indianen krabben zich," zei Martje Inderdaad, nu zijn zenuwen een beetje tot kalmte waren gekomen en hij de dingen om zich heen weer wat nuchterder kon bekijken, viel het Tim op, dat ook de wacbtposten zicb met boze koortsgezichten zaten te krabben En Martje zat onder de rode vlekjes an puistjes Het schoot Tim opeens te binnen de ziekte „Hoe zit bet met jou?" vroeg hij ongerust „Ben jij ook besmet?" „Wat bedoel je?" zei Martje „Besmet?" „Ja, met die gevaarlijke ziekte " „Wat voor ziekte?" Tim vertelde haar wat hij ervan wist „Klets!" zei Martje kort maar krachtig „Er is geen enkele dode hier in het dorp We krabben, dat wel, en bet jeukt verschrikkelijk En het stinkt ook Maar daar ga je niet aan dood We smeren er berevet op " Tim schudde het hoofd, hij snapte er weinig of niets van Maar één ding zag hij nu wel in dokter Salomson had gelijk toen die zei dat de mensen veel te veel kletsten en elkaar gek maakten met hun gruwelverhalen Hij dacht aan de zenuwstemming in Georgestown, aan al die gewapende mannen die met bun geweer in de aanslag langs de grens waakten om er geen Indiaan door te laten, allemaal vanwege die denkbeeldige dodelijke ziekte

En door die houding van de blanken waren natuurlijk de Cherokees op hun beurt woedend geworden en nou waren ze op het oorlogspad Wat konden volwassenen, of ze nou een blanke huid hadden of een roodkoperen huidkleur, toch onverstandig doen! Tim likte zijn vingers af en wierp het afgekloven bot naar zo'n Indiaanse wolfshond, die hem geen half uur geleden nog de keel had willen verscheuren Zie je wel, een hond was nog verstandiger dan 'n volwassene. die kwispelde dankbaar tegen Tim en zette smakelijk zijn scheurtanden in het hot „Martje," zei Tim, „ik moet direct met Zwarte Havik praten Ik geloof dat ik een boel dingen te vertellen heb, waar hij niets van af weet." „Doe dat morgen maar," zei Martje „Vertel nou eerst hoe het met Bubbel gaat En met tante En oom. Kijk deze mooie halssnoer es, allemaal heretanden." „Hoe kom je eraan?" vroeg Tim jaloers. „Geruild Tegen jouw hroek"

De volgende ochtend zat het „Huis der Geesten" afgestampt vol krijgers. Er hing in de potdichte, halfduistere ruimte een dikke stank als van roofdieren, vermengd met de lucht van opengekrabde wonden Iedereen zat zich woedend te krabben Op de rechthoekige verhoging in het midden van de hut was de Opperraad van de Schildpadclan der berg-Cherokees gezeten Flitsend Mes, de sachem, zijn Raad van Wijze Ouden en de medicijnman. Om hen heen, zijen dik, de krijgers Dat er hijna niemand weg was op oorlogspad, lag aan dia vervelende jeukziekte, die maakte een mens stapeigek, er bleef weinig lust over om aan andare dingen te denken In hun eerste uitbarsting van ruzernij hadden de Cherokees hun gehied afgeschuimd op honven van blanke kolonisten om daar moord en doodslag ta plegen Maar tot hun woede waren alle hoerderijen verlaten; toen hadden zij ze maar in brand gestoken, met de grond gelijk gemaakt. Dagelijks reden er nu nog wel benden van jeugdige heethoofden uit, op jacht naar blanken, maar de lust zakte zienderogen Er vertoonden zich geen hleekgezichten, daarentegen nam de jeukziekte hand over hand toe, de een stak de andar aan, als een mens dáár niet gek van werd, dan kreeg-ie lust om zelf een einde aan 't leven te maken — dit was niat om uit te houden De medicijnman, anders een buitengewoon knap famand, zat zelf van kruin tot teen onder de punstjes en krabde zich zelfs met zijn tovenaarsstok over de rug In zo'n toestand geraakt een mans in een moordenaarshumeur — geen wonder dat de Cherokees nu het bloed van de kleine blanke eisten Dat zou een mooie afwisseling zijn voor elie gekrab en gedoe

Flitsand Mes, door zijn volk ook wal „Vader der Wijsheid" genoamd had grote moeite om zijn krijgers in toom te houden Hij hegreep de ridderlijke geest van zijn zoon, Zwarte Havik, die „goed" met „goed" wilde vergelden, anderzijds kookte zijn bloed van woeda tegen de onbegrijpelijke houding van de hlanken, die zonder enige aanleiding op zijn mannen hadden geschoten

In Flitsend Mes stroomde 't bloed der grote Cherokee-opperhoofden zij waren trots an onhuigzaam geweest, ridders van het recht doch wrekers van het onrecht

Opeens kwam hij op een idee Hij hief heide handen op in een gebiedend gebaar. „Dat men 't jonge bleekgezicht hier voere!"

Even later verscheen Tim Geen onvarschrokken hald meer, maar een doodvermoeide jongen, die duchtig toegetakeld was door muskieten en een zeer onvarzorgde, ongewassen indruk maakte Twee stoere Cherokee-krijgers stonden aan weerskanten van hem Maar zijn stem klonk vast en helder En via Zwarte Havik, die als tolk dienst deed vertelde hij de sachem en diens raad en aan allen die erhij tegenwoordig waren, wat hij op zijn hart had. Hij vertelde van de vrees onder zijn landgenoten voor de ziekte en hoe zij daardoor min of meer hun hersens waren kwijt geraakt en hoe Ma elke avond stilletjes lag te huilen om Martje en dat hij, Tim daarom was gekomen om te zien wat er nu waar en niet waar was van alle gruwelverhalen Niemand viel hem in de rede Één ding kon je de Indianen nageven zij wisten te luisteren en een ander de gelegenheid te geven te zeggen wat-le ervan dacht

Eindelijk zweeg Tim Heel even was het doodstil — toen was het hele „Huis der Geesten" weer vol opgewonden stemmen. Flitsend Mes maakte daar een einde aan door zijn armen gebiedend op te heffen „Het kleine bleekgezicht is nog maar een kind doch heeft het hart en da tong van een dappere! Dat de Cherokees naar hem luisteren!" „Ugh!" gromde de vergadering Flitsend Mes was niet slechts een wijs, doch tevens een zeer listig hoofdman, hij had zijn woord kiaar „Flitsend Mes gebiedt thans dat het kleine bleekgezicht terugkere naar de zijnen en daar vertelt dat de blanken zich vergissen in de aard van de ziekte! Flitsend Mes wil daarmede da blankan aantonen dat zijn zinnen niet naar krijg en bloedvargieten staan" Een boze grom van onwil rees op doch met stemverheffing vervolgde de sachem „Van het antwoord der blanken zal da beslissing van Flitsend Mes afhangen! Aan de bleekgezichten is thans de kauze tussen vrede of oorlog Tot dán verbiedt Flitsend Mes zijn dapperen elke daad van krijg en geweld!"

Een storm van protest reas op, maar als een man stonden de sachem en zijn Wijze Ouden op. hun beslissng was gevallen en hun beslissing was wet en gebod

Met overslaande stem gilde een jong heethoofd „Wil Flitsend Mes dat jonge bleekgezicht terugsturen naar de zijnen? Maar dan verraadt hij de Cherokees! Alle blanken zijn slangen met gaspleten tong — hij zal terugkeren met een leger van Blauwjassen (soldaten), die de verdelging der Cherokees zoeken!"

Flitsend Mes stond rechtop in het tumult dat loshrak op deze woorden Hij hief zijn hand op, zijn gezicht stond vierkant „Flitsend Mes stuurt, ter bezegeling van zijn goede wil, zijn eigen jongste zoon Springend Hert met het jeugdige bleekgezicht mee!"

Een diepe stilte volgde op deze woorden. Uitdagend keek de sachem rond Niemand waagde het hem tegen te spreken

Tim stond daar met open mond en suffe ogen Hij had niets begrepen van de storm die om hem heen was opgerezen Hij stikte van benauwdheid, zijn gezicht zag nat van zweet Hulpeloos keek hij naar het gezicht van Zwarte Havik Dat gezicht was afschrikwekkend vanwege de oorlogskleuren, maar het was 't enige gezicht dat hem geen angst inboezemde Toen zag hij hoa er een jonge roodhuid werd hinnengebracht. Het was 'n knaap van ongeveer zijn eigen leeftijd, een leuke jongen, kaarsrecht van gestalte en met een openhartig gezicht. Uit zijn houding tegenover de sachem sprak zowel eerbied als trots Springend Hert voelde zich een grote kraan omdat zijn vader hem had uitverkoren voor een gewichtige opdracht. Uit een ooghoek gluurde hij naar Tim om te zien of hij deze haas kon. Tim gluurde terug, de jeugdige Indiaan zag er niet bepaald als een zacht eitje uit Maar goed, het was altijd heter dan al die woeste gezichten om hem heen Tim begreep nog altijd niet wat ar was besproken Toen daalde er een sterke, ijzeren hand op zijn schouder neer Zwarte Havik legde hem de bedoeling uit,

En onder die moeizaam gekozen woorden van Zwarte Havik groeide Tim Hij groeide als een volwassene De sachem der Cherokees vertrouwde hem een zending op leven en dood toe! Hij had het gevoel of de tranen van trots en dankbaarheid uit zijn ogen sprongen Hij ging rechtop staan trok zijn schouders achterurit

„Sachem!" zei hij „Ik kom terug En ik zal u alles zeggen ik heh een paard, ginds in de bossen achtergelaten En een geweer En "

Het was of er een gluniach over het gelaat van Flitsend Mes ging „Mijn kleine blanke gast toont zijn wil tot eerlijkheid," zei hij „Flitsend Mes geeft hem in vol vertrouwen zijn jongste zoon mee"

Hij hief zijn armen op, het leek op een zegen „Dat beide jonge mannen elkander in vrede en vertrouwen vergezellen!"

„Hè?.. ?? schreeuwde Martje woedend-teleurgesteld, „mag ik mee?"
„Neen. Het is mannenwerk!"
„Howgh!" zei de jeugdige Springend Hert, „mannenwerk!"
Martje niete waedend. „Wacht maar, als julhe terugkomen!"
Tja — als zij terugkomen... Wat stond ze nog te wachten?

drijes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL ?

KRUIDNAGELEN vind je niet alleen bij moeder in de keuken, maar ook op postzegels, zoals de hier afgebeelde zegel van Madagascar laat zien. Zij groeien aan een boom, die wel 20 meter hoog kan worden. Oorspronkelijk kwam deze kruidnagelboom alleen op de Molukken voor, maar later werd dit gewas ook in andere tropische streken aangeplant. Ruim 100 jaar voor het begin van onze jaartelling werden de kruidnagelen in China als handelsobject gebruikt. In de 17e eeuw kwamen ze voor het eerst in Europa en omstreeks de middeleeuwen gebruikte men ze als geneesmiddel tegen buikpijn. Tegenwoordig gaat 80% van de kruidnageloogst naar de parfumindustrie. De kruidnagelboom bloeit met helrode bloemen. Voor de bloei worden echter de ongeopende bloemknopjes bij trossen tegelijk afgeplukt. Ze worden gedroogd in de zon, krijgen daardoor een donkere kleur en worden zo de kruidnagelen, die wij kennen. Deze postzegel komt uit een serie van drie stuks met produkten van Madagascar erop, een uitgave van 1957.

VLUG BRANDALARM

In een fabriek in Engeland wilde men zich op bijzonder serieuze wijze tegen brand beveiligen. Men kocht een serie heel gevoelige apparaten, die bij de minste rookontwikkeling brandalarm gaven. Toen de directeur van de fabriek echter onlangs een sigaret opstak en gedachteloos een flinke wolk rook in de richting van een van de alarmapparaten blies, klonk onmiddellijk door de hele fabriek het brandalarm, waardoor grote opschudding ontstond. Men zoekt nu naar een minder gevoelig waarschuwingssysteem.

VERBORGEN BOMEN

In elk van de drie volgende zinnen staat de naam van 'n boom verborgen. Probeer ze op te sporen.

1. Kijk, daar loopt een mol in de tuin
2. Zo'n diertje heeft 'n fluweelzacht pelsje
3. Toen we gisteren in het park liepen, zagen wij er ook een.

Oplossing: Verborgen bomen 1. linde, 2. els, 3. iep

* LIMONADE *

Al in de veertiende eeuw bestond er „limonade". 's Zomers gingen er dan mannen door de steden met op hun rug een tonnetje gevuld met vruchtesap. Gekoeld was dit sap natuurlijk niet. Je begrijpt zeker al wel dat de lekkere smaak dan ook heel spoedig verloren ging. In de 17e eeuw ontdekte men dat vruchtesap, bijvoorbeeld van 'n citroen, met water en suiker vermengd, veel langer goed bleef. In het begin van de 19e eeuw ging men in plaats van gewoon water koolzuurhoudend bronwater gebruiken en tenslotte werd met vloeibare koolzuur in 1835 in Nederland voor het eerst gazeuse gemaakt.

SCHATTEN AAN HET STRAND

Toen in Japan het bericht in de krant verscheen dat een dertienjarige jongen aan het strand in de omgeving van de haven van Tokio bij het graven in het zand een kistje had gevonden met 30 goudstukken, die ruim 300 jaar oud waren, gingen onmiddellijk een paar duizend mensen met scheppen gewapend naar dat stuk strand toe. Zij begonnen te graven of hun leven er van af hing. Alleen een taxichauffeur vond nog 10 goudstukken. De andere schatgravers keerden aan het eind van de dag teleurgesteld naar huis.

TOM POES en de H-H-HANDSCHOENEN

KUK! KUK! HU HEEFT ZE NOG AAN!
ZO. ALS IK ZE NU UITDOE, KAN ER NIETS GEBEUREN. NIET DAT IK BANG BEN, MAAR... HM.
EN NU RUSTIG ONDER DE WOL...
JOOST HEEFT DIT BED NIET GOED OPGEMAAKT.
WAT NU WEER?
DIT HOORT...
OMIAAG!!

BONK
HEER OLIVIER! WAT IS ER GEBEURD?!
NIETS! EEN ONGELUKJE! GA WEG! DIT REDDER IK ZELF WEL!
KIJK! KIJK! HIJ HEEFT ZE WEER AAN!
HIJ DURFT ZE NIET MEER UIT TE DOEN!
STRAKS ZAL HIJ OPKIJKEN!
ZO, DAT HEB IK VLUG BEREDDERD. WELTERUSTEN!

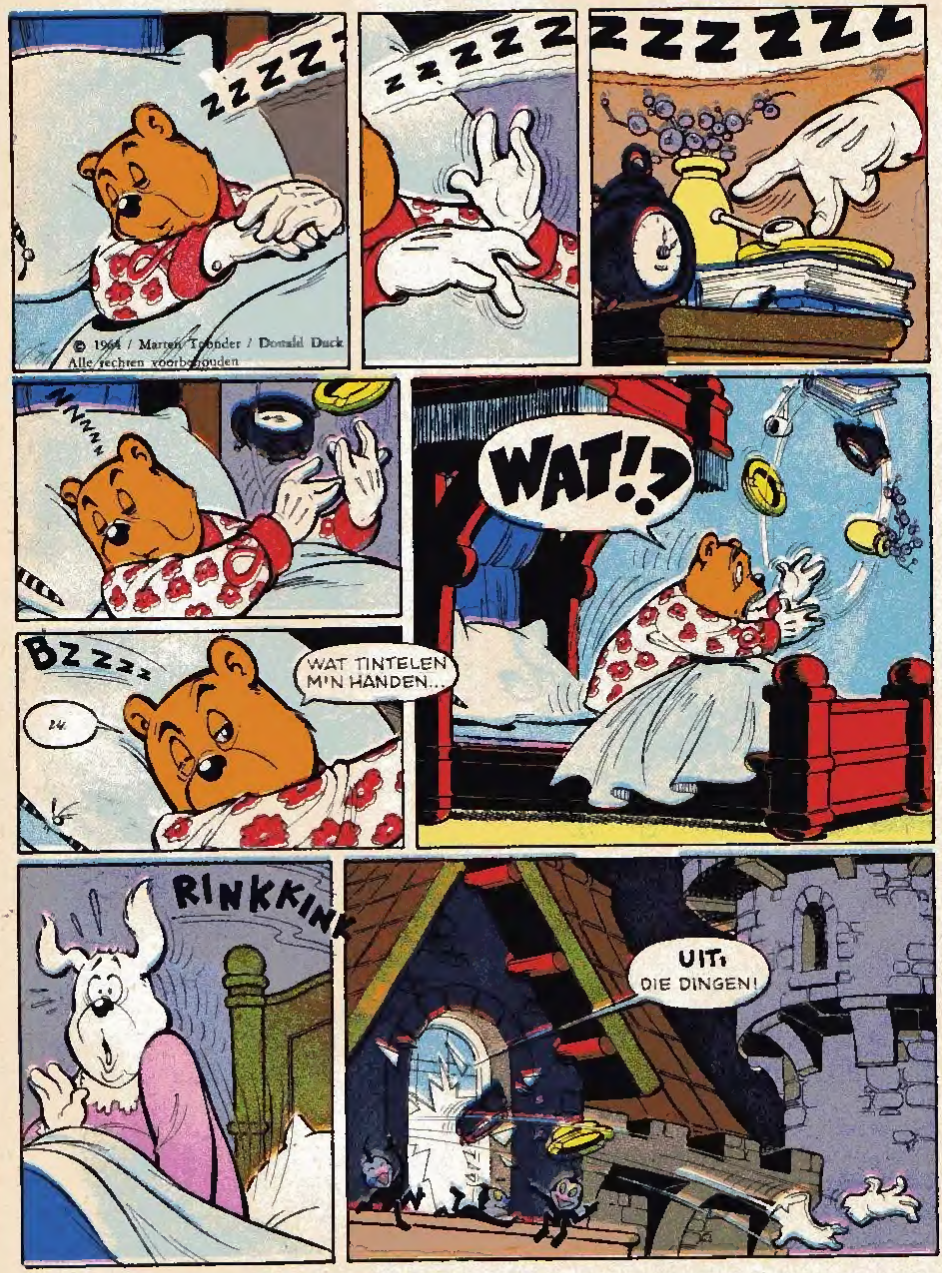

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-73136[illegible]. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 2[illegible], Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.

HOE KRIJG JE ZO'N LEUK FINA-SPEL ?*

Wannaar je vadar weer benzine tankt of olie ververst bij een FINA benzine-station - je weet wel die benzine-stations met de blauw-witte pompen - laat hij dan niet vergeten zo'n leuk spel voor je te vragen. Het spel kost niets!

FINA

*Zolang de voorraad strekt.

FINA NEDERLAND N.V.
's-GRAVENHAGE